

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 – Evropská komise v. Irsko(Věc C-550/18) ⁽¹⁾**(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)**

(2020/C 297/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, L. Flynn a G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupci: G. Hodge, M. Browne a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s G. Gilmore, BL, a P. McGarrym, SC)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, zmocněnci)

Výrok

- 1) Irsko tím, že ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku ze dne 8. března 2018 nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, a tudíž tyto předpisy nesdělilo Evropské komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 67 směrnice 2015/849.
- 2) Irsku se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 2 000 000 eur.
- 3) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Estonská republika a Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA v. Evropská komise(Věc C-606/18 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými silovými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 20 – Kontrolní pravomoci Evropské komise v oblasti kartelových dohod – Pravomoc kopírovat údaje bez předchozího přezkumu a následně je zkoumat v prostorách Komise – Pokuty – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)**

(2020/C 297/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Nexans France SAS, Nexans SA (zástupci: G. Forwood, avocate, a M. Powell a A. Rogers, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin a F. Castilla Contreras, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Nexans France SAS a Nexans SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. JO C 427, 26.11.2018

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – AFMB Ltd a další v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Věc C-610/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Migrující pracovníci – Sociální zabezpečení – Použitelné právní předpisy – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 14 odst. 2 písm. a) – Pojem ‚osoba patřící mezi zaměstnance, již cestují, která je zaměstnancem podniku‘ – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 13 odst. 1 písm. b) – Pojem ‚zaměstnavatel‘ – Řidiči v silniční dopravě obvykle zaměstnaní ve dvou nebo více členských státech nebo státech Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) – Řidiči v silniční dopravě, kteří uzavřeli pracovní smlouvu s jedním podnikem, ale ve skutečnosti byli podřízeni jinému podniku se sídlem v členském státě bydliště těchto řidičů – Určení podniku, který má postavení ‚zaměstnavatele‘“)

(2020/C 297/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AFMB Ltd a další

Žalovaný: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Výrok

Článek 14 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 ze dne 31. března 2004, jakož i čl. 13 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, musí být vykládány v tom smyslu, že zaměstnavatelem řidiče v mezinárodní silniční dopravě ve smyslu těchto ustanovení je podnik, který tomuto řidiči ve skutečnosti udílí pokyny, který fakticky nese odpovídající mzdové břemeno a je skutečně oprávněn jej propustit, a nikoli podnik, se kterým uvedený řidič v silniční dopravě uzavřel pracovní smlouvu a který je v této smlouvě formálně označen za zaměstnavatele téhož řidiče.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018